

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 2T/158/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010835
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2511010835.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Beátou Javorkovou, v trestnej veci obžalovaného G. D., U.. XX.XX.XXXX H. D., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.05.2013 rozhodol

t a k t o :

Obžalovaný G. D., U.. XX.XX.XXXX H. D.Ď., trvale bytom Ľ..Š. XXX/XX, H. L., v pracovnom pomere

j e v i n n ý, ž e:

v období odo dňa 01. 11. 2010 až do 27.05.2013 si ako otec H. D., U.. XX. XX. XXXX, v obci H. L. a ani na iných miestach riadne neplnil vyživovaciu povinnosť aj napriek tomu, že mu vyplýva zo Zákona o rodine, a ktorej rozsah mu bol určený i rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. XXP/X/XXXX zo dňa 23. 02. 2006, právoplatným dňa 12. 10. 2006, v sume 59,75 Eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky Q. D., hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti a túto povinnosť si riadne neplnil, pričom v tomto období bol riadne zamestnaný v subjekte podnikajúcom pod obchodným menom T. D., IČO: XX XXX XXX, s miestom podnikania Q. XXX, H. L., kde pracuje až do súčasnosti, a poberal dostatok finančných prostriedkov na úhradu výživného, čím za obdobie odo dňa 01. 11. 2010 až do 27.05.2013 dlhuje Q. D. na výživnom sumu v celkovej výške 491,38 Eur, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp.zn. XT/XX/XXXX zo dňa 02. 03. 2010, právoplatným dňom 15. 04. 2010, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

tým spáchal:

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. c) Trestného zákona,

r o z h o d o l :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, kedy súd u neho zistil jednu priťažujúcu okolnosť, na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá, zároveň sa mu podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky, s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona mu súd ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 491,38 Eur k rukám Q. D..

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby podanej Okresnou prokuratúrou Piešťany dňa 20.9.2011 na Okresný súd Piešťany vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného G. D., svedkyne Q. D., prečítaním výpovedí svedka: G. D. G.. a H. D., oboznámením listinných dôkazov a ďalšieho obsahu spisu.

Z vykonaného dokazovania vyplynul skutkový stav tak , ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný G. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že výživné je mu strhávané exekúciou, má za to, že jeho dlh môže byť maximálne vo výške 50,- Eur za obdobie , keď bol práceneschopný. Od novembra 2010 až doposiaľ sústavne pracuje u T. D., pričom výživné je mu strhávané exekútorkou z výplaty. Tých 50,- Eur , čo má dlh je ochotný zaplatiť.

Svedkyňa Q. D. uviedla, že za obdobie uvedené v obžalobe doposiaľ nemá uhradené výživné vo výške 544,40 Eur, pokúšala sa s obžalovaným spojiť aspoň 5 krát, vždy to zdvihol jeho otec a povedal, že nie je doma. Kontaktovala ho ohľadom výživného, ale z jeho strany záujem nebol, nič neriešil. Obžalovaný deti nenavštevuje, nekupuje im darčeky, iba raz bol u nich doma, keď nebola doma a pýtal od jej matky peniaze, že jej dal výživné navyše. Doposiaľ považuje za neuhradené výživné od novembra 2010 do 14.05.2012 sumu 544,40 Eur. To, čo mu strhla exekútorka je ešte staré výživné , kde dlží 480,- Eur. Nedoplatky má od roku 2009 a svedkyňa to ráta tak, že zaplatené je to vždy od najstaršieho dlhu.

Obžalovaný prejavil snahu o úhradu dlžného výživného vo výške 544,40 Eur v celom rozsahu, a za týmto účelom požiadal súd o odročenie hlavného pojednávania. Napriek časovému priestoru, ktorý súd dal obžalovanému na uhradenie výživného podľa vyjadrení svedkyne Q. D. k úhrade výživného neprišlo. Svedkyňa doplnila, že syn G. sa zamestnal od 15.4.2012, kedy na neho zanikla vyživovacia povinnosť, o čom predložila súdu doklad o vyradení z evidencie nezamestnaných G. D. odo dňa 16.4.2012. Od exekútora jej nabehlo dlžné výživné vo výške 320,- Eur za apríl až máj 2012, čo vymohol na výživnom od obžalovaného, je to však vrátane bežného výživného, ktoré je už len na H. vo výške 59,75 Eur mesačne. Keď odpočíta od vymoženej sumy 320,- Eur bežné výživné na H. E. polu vo výške 119,50 Eur zostáva jej z uhradeného dlhu 200,50 Eur, ktoré je uhradeným výživným zo strany obžalovaného. Ku dňu 14.05.2012 teda zostáva neuhradené výživné 343,90 Eur. Od 01.11.2010 až do 14.5.2012 jej teda obžalovaný dlží celkovú sumu 343,90 Eur.

Trestnú činnosť obžalovaného preukazujú aj v spise sa nachádzajúce listinné dôkazy a to najmä rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn. XXP X/XXXX, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť obžalovanému na G.A. D. a na H. D. , ďalej rozsudok Okresného súdu Piešťany zn. XC XXX/XXXX, ktorým bolo manželstvo Ú. G. D. K. Q. D. A., D. G..N. G. Porubský a H. D. boli zverené do výchovy matke. Otcovstvo mal.H. K. G. D. potvrdzujú aj rodné listy maloletých detí. Zo správ zo školy vyplynulo, že Mário a Veronika navštevujú školu, ďalej sa v spise nachádzajú exekučné príkazy exekútora, na základe ktorých je vymáhaná pohľadávka a to: výživné na mal. deti na H. K. G. D.. Zo správy zamestnávateľa T. D. vyplynulo, že obžalovaný je u nej zamestnaný od apríla 2010, kedy vyčíslila aj mzdu, ktorú poberal v rozhodnom období, ktoré je mu kladené za vinu, z čoho vyplynulo, že obžalovaný G. D. dosahoval dostatočný príjem, z ktorého mohol platiť výživné. Svedkyňa Q. D. do spisu predložila doklad, podľa ktorého zanikla vyživovacia povinnosť na syna G. od 16.04.2012, pretože sa zamestnal.

Z prečítaných výpovedí svedkov G. D. ml. a H. D. vyplynulo, že sú deťmi obžalovaného D., rodičia spolu prestali žiť, otec sa im vôbec neozval, nekontaktuje sa s nimi, nekupuje im dary, pomôcky do školy, nevyhľadáva ich. Vedia o tom, že dlží matke za výživné, ktoré vymáha aj exekútor.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 14.05.2013, kde obžalovaného uznal vinným zo žalovaného skutku a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, so zaradením do minimálneho stupňa stráženia.

Na základe odvolania obžalovaného vo veci rozhodoval Krajský súd Trnava. Tento zrušil rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec prvostupňovému súdu, a uložil mu vo veci skúmať oprávnenie Q. D. zastupovať H. K. G.A. D.ých, a ustáliť dlžnú čiastku výživného a zistiť do kedy existovala aj na syna Mária.

Na základe právneho názoru vysloveného odvolacím súdom prvostupňový súd vo veci opätovne konal. Svedkyňa Q. D. doručila súdu splnomocnenie, konať za H. K. G. D..

Po vypočutí svedkyne Q. D. súd zistil, že vyživovacia povinnosť na syna G. Q. anikla, a táto je zo strany obžalovaného v celom rozsahu uhradená. Na dcéru H. trvá a do 27.05.2013 je dlžná suma na výživnom nezaplatená obžalovaným vo výške 491,38 Eur.

Obžalovaný sumu nepoprel, dôvod nezaplatenia výživného, hoci mu súd na to poskytol časový priestor hodnoverne nevysvetlil.

Na základe takto doplneného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný G. D. svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto trestný čin odsúdený. Toto je preukázané rozhodnutím Okresného súdu Piešťany 2T 30/2010 aj k nemu sa viažucim pripojeným spisovým materiálom, z ktorého vyplynulo, že G. D. bol odsúdený Okresným súdom Piešťany pre prečin zanedbania povinnej výživy, rozhodnutím zo dňa 02.03.2010, podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Zároveň mu bola uložená povinnosť, spočívajúca v príkaze uhradiť zameškané výživné k rukám Q. D.. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.04.2010.

Napriek tomuto rozhodnutiu v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia, v ktorom sa obžalovaný nachádzal, neplnil svoju vyživovaciu povinnosť aj naďalej, ako to vyplynulo nielen zo svedeckých výpovedí svedkyne Q. D., H. D., ale aj z listinných dôkazov a to hoci dosahoval dostatočný príjem na úhradu výživného. Určitá čiastka bola síce vymožená exekútorom, zostáva však neuhradené výživné na H. vo výške 491,38 Eur.

Neobstojí obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že výživné platí, a že mu je strhávané exekútorom. Výživné je povinný platiť ako svoju prvotnú povinnosť a to v celej výške. Pokiaľ nemá prostriedky, nedosahuje príjem, ktorý by mu postačoval na úhradu výživného, bolo jeho povinnosťou podať na súd návrh na zníženie výživného, resp. inak riešiť danú situáciu.

Obžalovaný G. D. bol už súdne trestaný, pre priestupky prejednávaný nebol. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Pri výmere trestu postupoval súd podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom zobral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z poľahčujúcich okolností uvedených § 36 Trestného zákona súd u obžalovaného nevzhladol žiadnu okolnosť.

Z prirážajúcich okolností uvedených § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného vzhladol okolnosť uvedenú pod písmenom m/ Trestného zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený.

Pre trestný čin podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody jeden rok až päť rokov.

Trest je právnym následkom trestných činov, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tom, ako má pôsobiť zákon jednak na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu)ako aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest ale musí obsahovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Súd sa pri výmere trestu pohyboval v zákonom upravenej trestnej sadzbe, pričom ukladal obžalovanému trest na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby v trvaní 2 roky a 4 mesiace, ktorý mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, s probačným dohľadom v trvaní 2 roky. Zároveň mu určil povinnosť uhradiť dlžné výživné v skúšobnej dobe. Jedine takýto trest považoval za potrebný na nápravu a prevýchovu obžalovaného, s ohľadom na generálnu aj individuálnu prevenciu.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.